

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srodę dnia 21 Lutego v. s. 1823 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE

Sankt Petersburg dnia 12 lutego.
(z Gaz. Le Cons. Impartial.)

Jenerał adjutant, *Goleniszczew-Kutuzow*, został mianowany dyrektorem naczelnym korpusu paziów, 1go i 2go korpusu kadetów, regimentu słacheckiego, domu cesarskiego sierot żołnierskich, korpusu kadetów w Smoleńsku, szwadronu ślacheckiego, liceum i pensyi carskosielskiej, pod najwyższemi rozkazami J. C. W. WIELKIEGO XIĄŻĘCIA JEGOMOŚCI KONSTANTEGO.

CESARZ JEGOMOŚĆ oświadczyć raczył zadowolenie szczególne Hrabieciu *Miloradowiczowi*, jenerałowi piechoty i jenerał gubernatorowi wojennemu sanktpetersburskiemu, za dobry porządek i spokojność, które w stolicy tej panowały przez czas niebytności JEGO CESARSKIEJ MOŚCI. RÓWNIEŻ NAYJAŚNIEYSZY PAN, na przełożenie Hrabiego *Sackena*, wodza naczelnego pierwszego wojska, oświadczył zadowolenie jenerałowi jazdy i dowódcy korpusu gwardyi cesarskiej *Uwarowemu*, za dobry porządek i piękne utrzymanie wojsk, dowództwu jego powierzonych.

Spółtowarzystwo biblijne w *Zytomierzu* d. 21 stycznia odprawiło posiedzenie publiczne. Ofiary z tej okoliczności zebrane czynią 235 rubli ass, i 4 r. sr.

Przez udzielny dodatek do gazety sankt-petersburskiej, kommissya loteryi na majątki nieruchomości w gubernii niżegorodzkiej, orłowskiej i tulskiej, 11,322,000 rub. as., w Petersburgu, ogłosiła, iż od dnia 12 lutego, zaczęło się zwiżanie, wkładanie i pieczętowanie biletów.

Kurs petersburski dnia 9 lutego: dukat holenderski nowy 11 r. 70 kop. Zmiana złota 2 r. 88 kop. Zmiana srebra 2 rub. 74 kop.

Nieustający dochod kommissyi umorzenia długów: 68 assygn. - po — 98½
68 brzęcząca moneta — 96½
58 takąż - - - - - } procentow

KRÓLESTWO POLSKIE.

Kommissya rządowa spraw wewnętrznych i policyi, za upoważnieniem Xięcia Namiestnika Królewskiego, rękodzielnia rządową sukna cienkiego, dotąd pod firmą *Poland* i komp. zwaną, Panu *Frenckel* i kompanii sprzedała za półtora miliona zł. p. w ratach umówionych, do skarbu opłacić się mających, a oprócz tego budynki wszelkie, jeśliby w czasie fabryka ta, użyteczna krajowi u nich trwać przestała, wracają do dyspozycji rządu. Ile wiadomości zasięgnąć mogliśmy, zdaje się, iż na stałym lądzie europejskim niema dotąd rękodzielni, któraby podobnie, jak niniejsza, w równie obszernej skali, przy najswieższych szczegółowych wynalazkach, wszelkie części fabrykacyi, zacząwszy od mycia wełny, aż do wydobycia zpod prassy hydraulicznej postawów sukna, naydoskonalej apretowanych, pod jednym dachem odbywała. Obok mozołnej i wytrwały przez pięć lat staranności, ażehy (w kraju, gdzie wszystko w tym zamiarze było obce i nieznanne) taki zakład doprowadzić do stanu, w jakim się dzisiaj już znajduje, wyłożyła, jak słyhać, kommissya rządowa spraw wewnętrznych i policyi na nowe mury, oraz restauracye i przemiany dawnych około 300,000 zł. p.; na zaprowadzenie machin, materyałów i u-

trzymanie zdaleka sprowadzonych rzemieślników, około 1,200,000 zł. p. Teraźniejszém więc rozporządzeniem fundusze wydane wracają się, a byt, tudzież wzrost tej piękney fabryki, która się do rozmnożenia owiec o cienkiey wełnie, do zatrzymania w kraju pieniędzy, dotąd za sukna cienkie za granicę wychodzących, do powiększenia ruchu przemysłowego i konsumpcyi ogólnej, tak znacznie przykłada, są nadal zapewnione.

Przed końcem zeszłego roku, umarła w *Montpelier*, we Francyi południowej, JW. Karolina z Hrabioiw *Malachowskich*, Hrabina *Pacowa*, w wieku życia lat 27. (z *Kur. Warsz.*)

FRANCYA.

Paryż dnia 8 lutego.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Wczora mieli wysłuchanie u Króla Xięcia *Hohenlohe* i Hrabia *Digeon*, jenerał porucznik i par Francyi.

Dziennik Rozpraw i Gwiazda zawierają, iż Xięciu *San Lorenzo* doznawał od rządu francuzkiego tyle poważenia i szacunku, iż nie można najmniejszey dawać wiary pogłoskom o sposobie, jakim chce nadużyć wolności bawienia we Francyi.

Dziennik Gwiazda pisze, iż Xięciu *Talleyrandowi* zakazano bywać u dworu.

P. Bricogne, który w czasie 100 dni rządu *Napoleona*, był płatnikiem przy wojsku Xięcia *Angouleme*, został teraz mianowany jenerałym płatnikiem wojska przeznaczonego do Hiszpanii.

P. Jouy założył wczora apelacyą od wyroku, skazującego go na jednomyśieczne więzienie i zapłacenie 130 franków kary pieniężney, za artykuł, umieszczony w wydanej przez niego *Biografii współczesnych*.

Dziennik Gwiazda zawiera niektóre uwagi nad mową Xięcia *Talleyranda*, mianą w izbie *Parów*: „Nie jest tu mowa (pisze *Dziennik Gwiazda*) o woynie z ludem hiszpańskim, ale o ukończeniu walki między narodem i tymi, którzy sobie władzę przywłaszczyli. Porównanie pomiędzy radami, które Xięciu *Talleyrand* dawał w roku 1808 *Napoleonowi*, i temi które w roku 1823 daje *Ludwikowi XVIII*, jest fałszywe i niestosowne. Epoki te są zupełnie od siebie różne; woyna *Napoleona* była pełną prawą narodów, a woyna *Ludwika XVIII* jest czynem naywiększym, nayszlachetniejszym i naychłubniejszym. Porównać tylko trzeba cel i sposób dokonania go w obu przypadkach dla poznania różnicy. *Napoleon* chciał dawną Monarchią hiszpańską obalić, i zrzucić z tronu rodzinę *Burbonów*; *Ludwik* zaś chce zapewnić pokoy trwały. *Napoleon* prowadził woynę niszczącą; obecność zaś syna Francyi w Hiszpanii, jest dostateczną rękoymią szlachetności, która towarzyszyć będzie wszystkim działaniom wojska naszego. Wnuk *Henryka IV* zastępować będzie białe pióro swojego poprzednika, to jest, honor będzie hasłem wojska, i żaden żołnierz nie zapomni, iż od czasu, jak *Ludwik XIV* powiedział: że nie masz już *Pireneów*, hiszpani i francuzi są jednym narodem. Z tych uwag okazuje się, jak fałszywe jest powyższe porównanie. Pozostaje tylko Xięciu *Talleyrandowi* honor, iż przed 16tu laty odradzał woynę z Hiszpanią. Honor ten (jeśli wierzyć należy temu, co *Napoleon* miał później powiedzieć, nie jest jeszcze tak pewny, jak go Xię-

zę *Talleyrand* podaje), dzielił tenże Xiążę ze wszystkimi prawami mężami, i okazuje się z tego, iż Xiążę *Talleyrand* nie będąc rojalistą, myślał wtedy tak, jak wszyscy rojaliści, którzy przeciwni byli wkroczeniu *Napoleona*. Ze zaś położenia są edmienne, dowodzi tego, iż w chwili obecnej rojaliści innego zupełnie są zdania od Xiącia *Talleyranda*, i że tenże nie zgadza się z własnym zdaniem. Jakże bowiem mógł być wspomnieć, iż wszystkie jego zasady, sprzyjające rewolucyi hiszpańskiej, przeciwko niemu obrócić można, pomniąc na to, że on skłonił Mocarstwa sprzymierzone w *Wiedniu* do zwrócenia się przeciw *Napoleonowi*, pod którego jarzmem Francya jęczała. Jednym słowem, pomimo mowy Xiącia *Talleyranda*, rojaliści uważają wojnę z Hiszpanią nie tylko za wojnę polityczną, ale oraz za wojnę, opartą na honorze i obowiązku.

Jedna z gazet angielskich tak pisze o Hiszpanii: „Stan Hiszpanii nie pozwala spodziewać się długiej wojny. Dzienniki francuzkie nie tylko donoszą o licznej wojsku, które przy końcu bieżącego miesiąca będzie w gotowości do drogi, lecz oraz o pozostałych z roku 1821 w skarbie 40 milionach, i drugiej podobnej ilości z roku przeszłego, oprócz innych summ, które na wojnę mogą być obrócone. Cóż podobnego Hiszpania okazać potrafi? Nie ma ani wojska, ani pieniędzy; skarby jest wyciężony, a wojsko w największym niedziale. Słychać, iż liberaliści francuzcy posłali ajenta do Hiszpanii, zaklinając stronę, która tam ma przewagę, aby starała się odwrócić wojnę.“

Paryż, dnia 9 lutego.

(z *Gazety le Conservateur Impartial*.)

Dnia 5 o godzinie 8mej wieczorem, Król w sali tronowej, przyjmował wielką deputacyą izby parów, przeznaczoną do złożenia J. K. M. poselstwa Izby. Kanclerz Francyi tłumaczył się temi słowy:

Najjaśniejszy Panie! Wierni twoi poddani, parowie Francyi, przychodzą, w tej uroczystej okoliczności, ponowić u podnóżka tronu, hołd swojej miłości, oraz głębokiego swego uszanowania i poświęcenia się.

Tak jest, *Najjaśniejszy Panie*, stan wewnętrzny królestwa polepszył się. Pod rządem ojcowskim, rolnictwo, przemysł, codziennie nowe czynią postępy, a bezpieczeństwo się powiększa, kiedy widzimy sprawiedliwość, z tegością potrzebną, powściągniętą zbrodnicze usiłowania, których bezkarnosc zarazem powiększyła zuchwałosc i liczbę.

Postanawiając ze Stolicą Świętą środki, które powrócą kościołom pasterzów, przez rewolucyą im odebranych, W. K. M. zabezpieczyłeś pierwszą potrzebę swych ludów, i utwierdziłeś porządek społeczny, na podstawie, dawno zachwianey.

Stan kwitnący skarbem naszego, świetnym sposobem stwierdził to, czego się należało spodziewać z wolnego stanowienia podatków, kontroli rachunków, jawności działań, porządku i oszczędności. A tak przewyżka dochodów nad wydatki, przewyżka dochodząca 40 milionów, dozwoliła W. K. M. dopełnić w roku teraźniejszym życzeń, najmilszych swojemu sercu, przyniesienia ulgi ludowi swemu, jeśliby duch złości, unoszący się ponad sąsiedzkim krajem, nie opóźnił tego wielkiego dobrodzieystwa.

Dla czegoż ma być straconym dla Hiszpanii pamiętny przykład szybkiego powrotu, niespodziewanej naszej pomyślności, po nieszczęściach i stratach niesłychanych, gdy ten powrót widocznie się należy tryumfowi prawości, tudzież ścisłemu przywierzeniu Religiji, porządku i wolności? I przez jakież nieszczęście, rady nieinteressowane Monarchy, w którym Europa szanuje mądrość, cześć i prawość, zostały odrzucone przez tych, którzy trzymają w jarzmie naród, z którym mamy związki, nie tylko wynikające z sąsiedztwa i potrzeb wzajemnych, ale też związki, pochodzące z interesu polityki, wiary powszechnej, i pokrewieństwa Monarchów?

Najjaśniejszy Panie! Dla uchwycenia Hiszpanii od wiszącej zguby, której skutki byłyby nawet szkodliwymi dla własnej naszej spokojności,

powołałeś do broni sto tysięcy francuzów; na ich czele idzie Xiążę z rodu W. K. M., tego świetnego rodu, który krwi swej nie szczędzi, kiedy idzie o chwałę jego i naszą. Takie wojsko, godnym było mieć za wodza, Xiążęcia doświadczonej waleczności; enoty jego są niewątpliwą rękocią, którą W. K. M. dajesz narodowi, który chce oswojodzić, narodowi, któremu daje się zbawienna pomoc, dla wydobycia go z bezrządu porażającego, pod zasłoną ustanowien, wolnie wprowadzonych z władzy prawej, ustanowionych dla zabezpieczenia jego szczęścia równie, jak i dla pokoju narodów.

W sprawiedliwej troskliwości, dla jednej z klas, naybardziej obchodzących poddanych, W. K. M. rozkazałeś, ażeby wielkie statki krążące zostały wysłane do wszystkich punktów, wymagających największego bezpieczeństwa dla handlu francuzkiego. Nie wątpiny, że marynarka nasza dopełni tego opiekuńczego poselstwa z taką gorliwością i czynnością, jaką okazała na morzach wschodu, kiedy okręty nasze służyły za ucieczkę dla nieszczęśliwych różnych narodów, i kiedy pierwszy raz podobno, przybor wojenny, odebrał błogosławieństwo przyjaciół ludzkości.

Do W. K. M. należało tylko rozmyślać nad wielkimi pytaniami, wojny i pokoju. Władzę tak wysokiej dostojności, Opatrzność powierzyła W. K. M. Dopełniłeś jej z dojrzałością, jakiej wymagają okoliczności tak wielkiej wagi. Co do nas, pewni miłości twojej, *Najjaśniejszy Panie*, ku swoim ludom, która, jeśli wojna jest nieuniknioną, sprawi, że ją W. K. M. zamkniesz w obrębie nacyaśniejszym; ufni w mądrość twoją, która nie pozwoli opuścić najmniejszego zdarczenia, do ukończenia jej pokojem chwalebny; przyjmujemy z uznanowaniem to ważne uwiadomienie, i powtarzamy za W. K. M., że jesteśmy francuzami.

Tak jest, *Najjaśniejszy Panie*, parowie królestwa twojego, dla których imię francuza jest najpiękniejszym zaszczytem, mają jego uczucia, znają jego powinności; i dla tego z największą usilnością pospolu biegną do utrzymania godności twojej Korony, chwaty i bezpieczeństwa oyczyzny.

Król odpowiedział w tych prawie wyrazach: „Zroskoszą przyjmując poselstwo izby parów; połączenie uczuć, ja ozywających, jest naylepszym zabezpieczeniem i pomyślności kraju.“

Bajonna dnia 4 lutego.

(z *Gazety Ryzk Zuschauer*.)

Nie w samej tylko *Tuluzie* wszczęło się poróżnienie między dowódcami rojalistowskimi. Część jedna junty w *Bajonnie*, życzy sobie wysłać deputacyą do Xiącia *Angouleme*, z ofiarowaniem mu protektoratu nad prowincyami z tej strony *Ebru*, jeśliby one przez wojska francuzkie miały być osadzone; druga okazuje żądanie widzenia francuzkiego Xiącia na tronie hiszpańskim.

Paryż dnia 12 lutego.

(z *teżże gazety*.)

Xiążę *St. Lorenzo* wyjechał wczora do *Londynu*.

Słychać, że londyńskie *City* ma uczynić jenerałowi *Wilsonowi* dar, 30 tysięcy funtów szterlingów, (180 tysięcy rubl. sr.) na pierwsze uzbrojenie jego korpusu. *P. Peel* przyrzekł odwołać bil podany, przez który zabroniono jest anglikom, zaciągać się do obcej służby.

Mówią daley: niektóre osoby chciały ofiarować hiszpańskiemu rządowi uzbrojone parowe statki.

Lubo izba handlowa na swe wniesienie, przeciwko wojnie, u ministra spraw wewnętrznych pomyślnego skutku nie otrzymała, jednakże mają być ze wszęch stron liczne do izby deputowanych przełożenia, naybardziej z *Bordeaux*, a to w mocnych wyrazach i z mnogimi podpisami.

Donoszą z *Lotaryngii*, iż wszystkie regimenty kawaleryi, a nawet i garnizony tamtejsze wychodzą ku *Pireneom* i zostawiają swe tylko zasoby, które codziennie koni remontowe z Niemiec otrzymują.

W *Marsylii* urządzają koszary dla wojska,

mającego siadać na okręty, lub na ląd wysiadać. Mówią o zawartym, w tych dniach, układzie między naszym ministerjum a posłami austriackimi i sardyńskim.

Król Jmó d. 9 dał wysłuchanie Xięciu *Tayleyrand* (nie potwierdza się przeto, że mu wstęp do pałacu królewskiego został wzbroniony.) (*Kur. Warsz.*)

PRUSSY.

Berlin dnia 15 lutego.

(z *Gazety Rzyckiej Zuschauer*)

Wczora rano umarł tu po dwódniowey chorobie, na zarazliwą gorączkę i zapalenie wątroby, generał feldmarszałek, *Ferdynand* Hrabia *Kleist Nollendorf*, w 60 roku życia, poświęconego usługom Monarchy i oyczyzny.

HISZPANIA.

Madryt dnia 29 stycznia.

(z *Gazety Warszawskiej*)

Ustała już obawa, aby oddział rojalistów pod dowództwem *Bessieresa* nie wpadł do tutejszey stolicy.

Przybył tu Lord *Sommerset* i miewa częste narady z ministrami naszymi.

Od granic hiszpańskich dnia 4 lutego.

(z *teyże gazety*)

W *Bourg Madame* zawziętość doszła także do najwyższego stopnia, i więcej ludzi zginęło przez morderstwo, aniżeli poległo w bitwie. Brygadier generała *Miny*, szwajcar nazwiskiem *Rotten*, celował szczególniey okrucieństwem. W kilku dniach kazał zabić 32 mieszkańców miasta *Berga*, o których mniemał, iż sprzyjają wojsku wiary.

Potwierdza się oraz, iż konstytucyoniści obrócili *St. Laurens des Pitens* w perzynę. Udało się tam 600 ludzi z *Berga* i tyleż z *Seo*, a po wypędzeniu rojalistów, zapalili miasto. Nieszczęśliwi mieszkańcy tulają się w górach, i nie wiedzą co mają przedsięwziąć. Miasto *St. Laurens* było z położenia swego ważnem dla rojalistów; ztamtąd napadli na transporta, przeznaczone dla wojska konstytucyynego. Miasto zagroził podobnym losem każdemu miastu, któreby dawało jaką pomoc rojalistom; ile możności usiłuje przeciąć wszelki związek twierdzy *Seo*, dokąd jednak w nocy wprowadzają się rozmaite potrzeby.

Bardzo wielu xięży hiszpańskich i całych rodzin wynosi się z oyczyzny do Francyi.

ANGLIA

Mowa zagajająca parlament w imieniu *J.K.M.*

Milordowie i Mości Panowie! Król Jegomość rozkazał nam, abyśmy W Panom donieśli, iż od czasu, jak W Panów widział w Parlamencie, usiłowania jego stałe dążyły do utrzymania pokoju. Wierny Król Jmóś zasadam, które ogłosił przed światem za prawo swojego postępowania, wzbrańał się należeć w *Weronie* do jakiegokolwiek czynności, któraby za wdawanie się w wewnętrzne interesy Hiszpanii ze strony mocarstw zagranicznych uważaną być mogła. Odtąd Król Jegomość zwracał i nie przestaje zwracać najusilniejszych swoich starań, oraz przykładac się, aby istnące nieszczęściem zażalenie między rządem francuzkim i hiszpańskim ułagodzić, jeśli można odwrócić kłeski wojny między Francją a Hiszpanią. Pochlebia sobie Król Jmóś, iż pokoy na Wschodzie zostanie utrzymanym, i od sprzymierzeńców swoich, a w ogólności od innych mocarstw ciągle odbiera zapewnienia niezmienney chęci zostawania w przyjacielskich stosunkach z Królem Jmócią, których utrzymanie jego samego także bardzo obchodzi. Mamy oraz zlecenie uwiadomić W Panów, iż długie dyskusie z dworem mądrym względem zaborów okrętów kupieckich podanych królewskich na morzach zachodnio-indyjskich, i względem innych zażaleń, które Król Jmóś widział potrzebę zanieść, skończyły się na tém, iż rząd hiszpański, uznał słusność tych żądań, i obowiązał się dać dostateczne wynagrodzenie. Mamy nakoniec zapewnić W Panów, iż Król Jegomość nie spuścił z uwagi podanych mu przez obie izby

parlamentu adressów względem zagranicznego handlu niewolnikami. Pełnomocnicy Króla Jmóści pod czas obrad w *Weronie* podali przełożenia dla skutecznieszego uśmierzenia tego złego, i do zawartych już w tey mierze traktatów między Królem Jmócią a rządami hiszpańskim i niderlandzkim przydano artykuły, które skutek wspomnianych traktatów bardziej rozciągną, i dopełnienie ich wielce ułatwią. Mości Panowie izby niższej! Rozkazał nam Król Jmóś podać W Panom budżet na rok bieżący. Jest ułożony z zupełnym względem na oszczędność, i znajdziecie W Panowie wydatki znacznie mniejsze od przeszlorocznych. Znnieyszenie to, połączone z ciągiem powiększaniem się dochodów, sprawiło zasób, przechodzący nadzieję Króla Jmóści. Spodziewa się więc, iż po obmyśleniu funduszów na potrzeby tegoroczne bez naruzenia kredytu publicznego, będzie mógł przedsięwziąć dalsze znaczne zmnieyszenie ciężarów naródu. — Milordowie i Mości Panowie! Zalecił nam Król Jmóś, abyśmy W Panom oświadczyli, iż oznaki prawości i przywiązania do osoby jego, okazane podczas ostatniey podróży jego do *Szkocyi*, sprawiły najgłębsze wrażenie na sercu jego. Troskliwość W Panów na ostatniem posiedzeniu o zarządzenie między w rozciągłych okolicach *Irlandyi*, miała najszcześniejszy skutek, i Król Jmóś poleca uwadze W Panów takie środki do wewnętrznego urzędzenia, któreby mogły spokojność tego kraju powiększyć i zapewnić, a obyczaje i stan ludu polepszyć. Lubo Król Jmóś mocno ubolewa nad ciągłymi niedogodnościami interessu gospodarstwa wiejskiego, zadowolenie jednak, z jakim postrzega wzmagającą się czynność w okolicach rękodzielniczych i kwitnący stan handlu naszego w wielu jego głównych gałęziach, powiększa się bardzo nieplonnem przekonaniem, iż ciągle powodzenie tylu interessów krajowych musi się nieochybnie przyłożyć do powolnego wzrostu owego wielkiego interessu, który jest najważniejszym ze wszystkich.

Londyn dnia 7 lutego.

(z *Gazety Ryz. Zuschauer*)

Wszyscy są tu przekonani, iż nasze ministerjum, pracuje silnie nad utrzymaniem pokoju; jednak to sobie zawarowało, iż nie pierwey wynurzy swe zasady, jakich się będzie trzymać w przypadku wybuchnienia wojny na południu, przeciwko jego życzeniom i usiłowaniom, aż Francya i inne mocarstwa ostatecznego postanowienia nie uczynią.

Londyn dnia 11 lutego.

(z *teyże gazety*.)

Jeszcze wczora donosiła gazeta *Times*, iż nie ma najmniejszego powodu do wiadomości, że Lord *Sommerset* opuścił *Madryt*, i że nasi ministrowie wiedzą bardzo mało o powodzeniu poleceń jemu danych, ponieważ jego depesze zostały zatrzymane.

AMERYKA.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Vera Cruz 30 listopada.

Gazeta tutejsza umieściła odezwę rządu meykkańskiego do naródu, wydaną d. 13 b. m. Rząd ten nazwał się rządzącą juntą narodową, której prezem jest *Juan Francisco*, biskup w *Durango*. Okazuje się z niey, iż oporny kongres został rozpuszczonym na rozkaz nowego Cesarza, i że potem zwołano wspomnianą juntę, złożoną z ludzi przychylnych zamysłom Cesarza, aby ułożyła projekt do konstytucyi krajowej.

AFRYKA

Algier dnia 20 listopada.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Zatrzymano tu okręt z *Livorny*, na którym było 60,000 piastrow złotem i srebrem; zabrano go na skarb i uznano za dobrą zdobycz. Wkrótce potem wyszło nrządzenie, iż każdy okręt, choćby tylko miał za 4 lub 5 piastrow zakazanych towarów, ma być zabrany na skarb, a ludzie zostaną wzięci w niewolę.

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

(z *Gaz. Ryšk. Zusch.*) Król sardyński kazał śpiesznie dopełniać swe wojsko.

Lord *Strangford* na wyspie *Zante* długo rozmawiał z deputowanymi greckimi, i miał im oświadczyć, iż przywoził do *Korfu* instrukcyą bardzo dla nich przychylną, a nawet ma podobnąż i do *Stambulu*.

Gazety francuzkie wyrażają, iż Król neapolitański, z małym orszakiem wyjedzie do Pragi i tam przez miesiąc zabawi.

Podług wiadomości z d. 1 lutego, skazany na wygnanie *Don Pizarro* ma znowu otrzymać ministeryum spraw zewnętrznych.

(z *Kur. Warsz.*) Noże z kości słoniowej lub z hebanu były zaciężkie dla dam paryzkich, wynaleziono niedawno noże do przerywania kart u xiążek; jest to pierścionek złoty, który się kładzie na palec, a w nim jest małe ostrze z perłowej macicy.

Koleśda moralna, którą dał pewny bankier swoim dzieciom: najstarszemu, który jest marnotrawnik, *skarbonkę*; młodszemu, który jest leniwy, *kłapsydrę*; trzeciemu, który jest fafaron, *kłapeczkę arlekiną*; a córce, która jest dumna, papier igieł i nożyczki.

Aby się uchronić od mrożenia nog, damy paryzkie kładą pod pończochy szkarpetki ze skórki daniela.

Pewny literat, niebędący w stanie opłacić długu natrętnemu wierzycielowi, właśnie siadał do golenia się, gdy wchodzi wierzyciel, oświadczając, iż jeśli natychmiast nie odbierze zapłaty, literata zaprowadzi do więzienia; literat prosi się, ile może, wszystkie słowa, a nawet setencye moralne i wyjątki z najlepszych poetów o litości, nie czynią żadnego skutku na kamienném sercu wierzyciela. Ha kiedy inaczej być nie może (rzecze literat) zaczekaj przecież, aż oto ten cęrulik ogoli mi brodę; poczem zapłacę W Panu; „zgoda, odpowie wierzyciel, póty mogę zaczekać, aż się ogolisz.“ Mam więc słowo W Pana, idź sobie panie cęruliku do domu, powrócisz dopiero za pół roku dla ogolenia mojej brody; wszak hyleś świadkiem, że ten Pan dał słowo, iż czekać będzie póki się nie ogolę, a ja pewno przez całe pół roku golić się nie będę. Odszedł zmieszany wierzyciel; literat zaś przez pół roku nie wychodził ze swego mieszkania, pracował usilnie, napisał doskonały *Dykcjonarz*, dostał za niego znaczną summę od xiegarza; poczem przyzwał wierzyciela, w jego obecności kazał temuż cęrulikowi ogolić pół łokciową brodę, i rzetelnie wypłacił należytość z procentem.

Mówią, że gospodarowi w *Jassach*, *Begli Aga* będący przydany od *Dywanu tureckiego*, w imieniu tegoż dywanu podał projekt; aby wszystkich greków i bułgarczyków, będących w tém Xieźstwie aresztowano; lecz gospodar odpowiedział, iż bojarowie i inni obywatele *Wołoszczyzny*, znajdujący się dotąd za granicą, dowiedziawszy się o tem, nie wróciliby do swoich domów; przeto podanego projektu wykonać nie może; turek tym czasem przystał na tę odpowiedź.

P. Lebrun podprefekt za napisanie dzieła *Orleanida*, czyli życie dziewicy orleańskiej, ozdobyony został krzyżem legii honorowej.

Na świetnym zapustnym balu, który dawał w Paryżu *P. Portales*, pomiędzy pięknymi damami uznano za najpiękniejsze: pannę *Seymur*, Xieźnę *Guiche*, Hrabinią *Laroché Jaquelin*, i Xieźnę *Rozan*.

Goniec hiszpański, przejeżdżający przez *Bajonnę*, pomiędzy rozmaitemi depeszami, wiozł ozdoby orderu *Złotego Runa*, które Król hiszpański przesyła Królowi szwedzkiemu, a Xieźniczce saskiej, siostrze Królowej hiszpańskiej, order damski *Maryi Ludwiki*.

Sławny aktor *Kean*, pierwszy traik angielski.

otrzymał list bezimienny z takimi wyrazami: „wczora grając rolę *Morlimera* tak jak kot morski mruczałeś, jeśli tak i dziś będziesz, to ja strzelę do tego kota,“ Natychmiast tę pogroźkę posłano do policyi, która troskliwie śledzi tego dramatycznego myśliwca.

(z *Korr. Warsz.*) Doktor, *Jenner*, który przez upowszechnienie ospy ochronney zasłużył sobie na wdzięczność potomności, umarł 74 roku życia swego.

Biblioteka *Napoleona* została przywieziona do Londynu i sprzedana Panu *Bossange* i kompanii, który ma zamiar sprzedać ją przez publiczną licytacyą. Znaczna liczba tych xiążek ma na brzegach własnoręczne uwagi Bonapartego, przeto nabywca spodziewa się, iż będzie, mógł zyskownie wyiść na tem kupnie.

Cena produktów na rynkach wileńskich.		Dni Targowe			
		Luty		Piątek	
Niepołożone liczby znaczą, że tych produktów nie było.		srebr.		assygnat.	
		ruble	kop.	ruble	kop.
Beczka litewska miągca garcy litewskich 144.	Zyta suchego - - - -	12	—	48	—
	— surowego - - - -	10	—	40	—
	Pszonicy ozimey - - - -	12	—	48	—
	— — jarey - - - -	—	—	—	—
	Jęczmienia - - - -	8	—	32	—
	Owsa - - - -	4	50	18	—
	Gryki - - - -	8	50	34	—
	Grochu - - - -	—	—	—	—
	Bebu - - - -	—	—	—	—
	Siemienia lnianego - - - -	—	—	—	—
	— — konopnego - - - -	—	—	—	—
	Krup jęczmiennych - - - -	19	38	77	53
	— owsianych - - - -	18	13	72	53
	— gryczanych - - - -	25	92	103	68
Pud Rossyjski.	Łoju wołowego surowego	2	50	10	—
	— — topionego	5	—	20	—
	Miodu przasn. z woskiem	3	55	14	20
	Wosku topionego niebielon.	21	25	85	—
	Swiec woskowych białych	25	—	100	—
	— — — — — żółtych	21	25	85	—
	— — — — — łojowych przywożnych	4	—	16	—
	— — — — — tu robionych	4	—	16	—
	Włókna towarnego lnu	—	—	—	—
	— — — — — pieńki	—	—	—	—
	Siana murożnego - - - -	—	15	—	60
	— błotnego - - - -	—	12	—	48
	Faska masła 6 garcowa -	4	—	16	—
	Soli kuchen becz. gar. lit. 48	7	50	30	—
Piwa krajow. becz. 40 garc.	4	80	19	20	
— dubeltowego - - - -	9	60	38	40	
Ptastwa po parze indyków	1	20	4	80	
— — — — — kur - - - -	—	—	50	2	
— — — — — gęsi - - - -	—	—	80	3	
— — — — — kaczek - - - -	—	—	—	—	
Od 11 Lutego do 18.	Chleba razowego funt 1	—	1½	—	5
	— — pyłowego przedn.	—	4	—	16
	Mięsa funt 1 - - - -	—	2½	—	10
Wódki garniec 1 - - - -	—	75	—	3	

Kurs wileński na assygnaty od dnia 16 lutego rubel srebrny 3 rub. 80½ kop., czerwony złoty nowy r. 11 kop. 58, stary r. 11 kop. 38, imperyal r. 36 kop. 90½.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Wojennego Litewskiego Gubernatora. Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

Wilno dnia 21 Lutego Roku 1823 v. s.

1. Wypis z ksiąg Ziemskich Powiatu Rosieńskiego.

Roku 1823 miesiąca lutego 9 dnia. Po sesyi Sądowej przed Aktami Ziem. powiatu Rosieńskiego najdłużąc się obecnie WJPan Adam Łabanowski Rotm. b. wojsk Polskich jako Plenipotent odswiadczenie poniżej wyrażające się do Akt podał w słowach: „odswiadczenie imieniem naszym Wincentego i Anny z Staniewiczow Łabanowskich Sędziow Granicznych Powiatu Rosieńskiego i Petronelli z Staniewiczow Baronowej Krauzowej czyni się w rzeczy następney: w sprawie o dział majątku, Widukł, Jukoyń, Trupiń i Pogiedocis z dalszemi attynencyami w powiecie Rossieńskim leżących, ze stopnia ś. p. Zuzanny z Uwoyniow pierwo Konarskiej, a później w zamęściu Staniewiczowej matki naszej, i w dalszych szczegółach między konsukcessorami toczącey się, nie mniej z wierzycielami ś. p. Marcellego oycza Xawerego syna, Staniewiczow połączoney, lubo my Łabanowscy i Krauzowa w rozumieniu, iż dobra Bordzie w tymże powiecie Rossieńskim położone, są wspólnym nabyciem obojga rodziców naszych Marcellego i Zuzanny Staniewiczow, a przeto, iż temuż działowi jakoby podlegają, a ztąd. byliśmy przypozwali terazniejszego dóbr Bordziow aktora W. Dyonizego Paszkiewicza b. Pisarza Ziemskiego Powiatu Rossieńskiego wprzód do Ziemstwa Rossieńskiego, późniey do Sądu Głównego Litewsko Wileńskiego 2go Departamentu i dekret remissę do Ziemstwa Powiatu Trockiego w dacie roku 1821 marca 17 dnia uzyskaliśmy, w którym to Sądzie Ziemskim Powiatu Trockiego po zakroczonych akcesso-rynych wyrokach, i po nakazaney, a przez W. Paszkiewicza uskutecznoney komportacyi, gdy my Łabanowscy Sędziowie i Baronowa Krauzowa z teyże komportacyi przez W. Paszkiewicza dopełnionej przekonanemi zostaliśmy, że zeszyli ś. p. Marcelli Staniewicz krączy Miński bez dokładu imienia matki naszej, a swojej żony ś. p. Zuzanny Uwoynianki sam jeden dobra Bordzie od Adama Zaborowskiego Starosty Sudawskiego prawem w roku 1787 septembra 25 wydanym, eorundem 27 w Grodzie Rossieńskim przyznany za własne pieniądze to jest: za sumnę 24,000 złotych polskich, nabywszy, też dobra Bordzie prawem w roku 1790 maja 11 dnia wydanym, eorundem w Ziemstwie Rossieńskim przyznany W. Dyonizemu Paszkiewiczowi za sumnę 25,500 złotych polskich wyprzedał, z opłaty całkowitey summy zakwietował, i ewikcyą na majątności Widukłach, opisawszy wraz w posesyą postąpił, a zatem z dóbr Bordziow terazniejszy aktor dziedzic i possesor W. Dyonizy Paszkiewicz bez przyczyny i żadney racyi w ten proceder zamieszany został, przeto my Łabanowscy Sędziowie i Baronowa Krauzowa przewidując iż W. Paszkiewicz niewinnie przez nas zaklucony miałby słuszną racyą poszukiwać zwrotu expensow, na które narażony został, z tego więc powodu my Łabanowscy i Krauzowa zyskawszy od W. Paszkiewi-

cza z niewinney prostytucyi procederowey dostateczną kwietacyą, przez niniejsze odswiadczenie urzędowe wszystkich konsukcessorow naszych i strony w procederze będące zawiadamiamy, iż ani do dóbr Bordziow, ani też do W. Dyonizego Paszkiewicza od lat 53ch tychże dóbr niekwestyonowanego, aktora, dziedzica i possesora, jak niemielśmy, tak i teraz nie mamy, oraz nigdy mieć nie będziemy żadney pretensyi, że wszystkie nasze po tegoż W. Paszkiewicza wymiesione pozwy, żaloby, aktoraty i w różnych juryzdykcyach dekreta, które tylko dotąd zakroczyły, i zakroczyć mogą, co do osoby W. Paszkiewicza i dobr jego Bordziow kassujemy, umarzamy, i za nie byle ogłaszając, że wszystkich aktoratów i sprawy tak w Ziemstwie Trockim, jako też w Sądzie Głównym intentowaney, wyeliminować przyrzekamy, i obowiązujemy się, słowem żadney salwy regressa i pod jakimkolwiek bądź tytułem pretensyi sobie i sukcesorom naszym nie zachowujemy, w dowodzie czego te nasze odswiadczenie zamieścić w Akta publiczne postanowiwszy, własnymi rękami podpisujemy. Dat 1823 miesiąca februaryi 10 dnia, u tego odswiadczenia podpisy aktorow następne. Wincenty Łabanowski Sędzia Graniczny Powiatu Rossieńskiego. +++ Anna z Staniewiczow Łabanowska Petronella Krauzowa, które odswiadczenie jest do ksiąg Ziemskich Powiatu Rossieńskiego zapisane, z których i ten wypis pod urzędową tegoż Sądu pieczęcią stronie rekwirującey jest wydan.

Zgodność z księgami świadczą. Ignacy Jatowt Regent Ziemski Ptu Rossieńskiego.

Roku 1823 lutego 13 dnia. Takowe odswiadczenie, może Redakcyja Kur. Lit. zamieścić do druku świadczą. Prezydent Ziem. Ptu Rosieńskiego. Jan Kalinowski.

Arendowna dzierżawa.

1. Gdy Dworzańska Opieka Ptu Brasław. dostrzeżga, że po exdywizyi JW. Stanisława Hryniewicza b. Vice-Marszałka Brasław. z fundum Nowego Dworu w powiecie Brasław. w parafii Widzkiej położenie mającego, przysądzonego przez Sąd Exdywizorski sukcesorom Kasianowiczów, z wyciągnionej intraty, policzający się remanent wraz uzyskanym bydzie nie może; przeto, w zamiarze rychłego uzyskania należności skarbowey, mocą przedpisanń zwierzchniczych, pomieniony folwark Nowy Dwor, postanowiła wypuścić z publiczney licytacyi w aręde; wczem przez niniejszą awizacyą kontrahentow zaprasza do wzięcia fundum Nowego Dworu w aręde; wszakże nieinaczey, jak z dostateczną kaucyą, mającą się złożyć w Dworzańskiej Opiece Ptu Brasławsk.; a zaś wylikwidowaną intratę roczną opłacić z góry. Termina na licytacyą przeznaczają się; pierwszy dnia 4go, 2gi 7go, trzeci dnia 9go marca, a ostateczny przetarg dnia 19 tegoż miesiąca marca; wszakże jeśliby który z kontrahentow był w zamiarze wzięcia w aręde wyrażony folwark, przed upłynieniem powyższych terminow, lub późniey, może każdego czasu dla wzięcia arędownego prawa jawić się

do niniejszey Opieki. Dat roku 1823 febr. 15 dnia. Prezes Opieki Marszałek Ptu Braślawskiego i Kawaler Michał Wawrzecki.

Zrzeczenie się Opieki.

1. Niżey piszący się dla ważnych pobudek, po zmarłym s. p. Józefie Ginecie S. Gra., nad pozostałą żoną WJP. z Iwanowiczów Ginetową Sędzią i potomstwem ich pozostałym, opieki przyjąć nie mogąc, oneyże, nietylko przez oświadczenie w Aktach Grodz. Wileń. julii 26 1822 zrzekłem się, ale i w Opiece Dworżańskiej Ptu Wileń., od tegoż obowiązku 7bra 16 w roku 1822, uwolniony, mam powody uwiadomić; iż jak do żadnych opiekuńskich czynności nie przystępowałem; tak i do żadnych odpowiedzi, tłumaczeń, pociąganym być nie mogę. Maciey Domeyko.

Niniejsze pismo w Gazecie Kuryera Litewskiego, że umieszczone być może, świadczę 19 dnia mca lutego 1823 r. Wileński Ziemski Sędzia Aloizy Jasieński.

P o z e w.

1. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego całą Rossyą etc. etc. etc.

Ur. Kazimierz Niemira odstawnny porucznik woysk ross. przywa JX. Pawła Ważyńskiego lub jego successorów loco peragendae executionis przed Sąd Ziem. Ptu Wileń. na rok trzykrólskie przy referency do dekretu niestannego w roku 1823 febr. 15 dnia zapadłego do nakazania warować locum standi, do zasądzenia summy zł. pol. 3000 cum altero tanto, do zwrotu expens prawnych S. Z. M.

Roku 1823 febr. 17 dnia Woźny świadczę, iż kopia tabowego pozwu z oryginałem zgodną w sprawie Ur. Kazimierza Niemiry porucz. po Ur. X. Pawła Ważyńskiego lub jego successorów jako niewiadomych z zamieszkania, do drzwi sądowych przybiłem i o terminie stawiania przed Sądem Ziem. Wileńskim na rok trzykrólskie zawiadomiłem, oraz do gazety Kur. Lit. zamieściłem. Stefan Trześnicki Woźny Powiatu Wileńskiego.

Roku 1823 miesiąca lutego 17 dnia przed aktami Grodzkimi Ptu Wileńskiego stawając obecnie woźny wyżej podpisany tę relacją zeznał, świadczę Regent Kazimierz Dauksza.

Takowy pozew Redakcyja może umieścić w gazecie Kuryera Litewskiego poświadczam.

Józef Horodeński Sędzia Grodzki Wileński.

ALEXANDER Pierwszy Samowładny Imperator Wszech Rossy Król Polski etc. etc. etc.

Ur. Józefowi Chobrzyńskiemu byłemu majorowi woysk francuzkich, potym Łowczemu puszczy Radziwiłowskiej Lepłowskiej, z miejsca zamieszkania stałego niewiadomemu, edyktalny pozew przed Sąd Kommissyi na urządzenie inreressow Radziwiłowskich Naywyższą Monarszą wolą ustanowiony, w Wilnie odbywający się, z instancyi Ur. Michała Zaleskiego b. Podkomorzego Ptu Rosieńskiego, Jeneralnego Prokuratora massy Radziwiłowskiej wynosi się oto: za dwoma dokumentami, jednym w dacie 1820 marca 21 dnia w Nowogródku na rub. sr sztuk 50, W. Tomaszowi Miedzychowskiemu Jeneralnemu Inspektorowi dochodow massy Radziwiłowskiej wydanym a przelewem w dacie 1822 grudnia 31 d. na rzecz teyże massy zeznanym; a drugim w dacie 1811 8bra 17 dnia w Dolhobrodach na rzecz pracowitego Hrycia Patnika, włościanina dobr massy Radziwiłowskiej na sumnę czer. zł. sztuk 52 złotem, i rubli sr. ros. sztuk cztery wydanym, zawinił tenże Ur. Józef Chobrzyński massie Radziwiłowskiej sumnę kapitalną

czer. zł. sztuk 52 i rubli sr. sztuk 54 z procentami od datty zawinienia podług prawa, aż do czasu satysfakcyi policzającemi się, a gdy summ rzeczonych ani w kapitałach ani w procentach dotąd massie nieopłacił, i nie opłaca, przeto jeneralny Prokurator do zebrania wsząd funduszów massy obowiązany, powołując rzeczzonego Józefa Chobrzyńskiego do Sądu Kommissyi, Sądu Prześ. prosić będzie: sądzienia summ kapitalnych wyżej wymienionych z procentami od datty zawinienia policzać się mającemi, powrótu kosztów prawnych, oraz tego wszystkiego co czasu sprawy dowiedzionym będzie, z wolnością poprawy tey žaloby.

Roku 1823 february 20 Woźny niżey piszący się świadczę: jako kopia pozwu niniejszego z instancyi Ur. Michała Zaleskiego b. Podkomorzego Rosieńskiego, jeneralnego Prokuratora massy nieletniey Xiężniczki Stefanii Radziwiłowny przeciwko Ur. Józefowi Chobrzyńskiemu byłemu majorowi woysk francuzkich, a potem Łowczemu puszczy Radziwiłowskich Lepłowskich, ze stałego zamieszkania swego niewiadomemu wyniesionego, do drzwi Sądu Kommissyi na urządzenie interessow Radziwiłowskich ustanowionej przybiłem, i do gazet Kuryera Litewskiego dla wiadomości publiczney podałem.

Michał Staszkiwicz woźny Ptu Wileń.

Roku 1823 lutego 20 d. po odwołaniu Sądow przed aktami Kommissyi na urządzenie interessow Radziwiłowskich Naywyższej ustanowionej, podpisany wyżej woźny obecnie stawając, takowy pozew zeznał. Świadczę Aktowy w Sądzie Kom. Radz. Rejent Józef Doboszyński.

Wolno drukować Jan Woyniłowicz Kom-

K o n c e r t.

1. Znajdujący się w Wilnie Ignacy Parizini, spodziewa się zasłużyć na względy dając koncert muzyczny w domu Millerowey. Sztuki zaś muzyczne i dzień będzie wyrażony w afiszach. Ignacy Parizini.]

O ś w i a d c z e n i a.

2. Excerpt z protokołu potocznego Ziemskiego powiatu Sluckiego w dacie niżey wyrażoney zapisanego oświadczenia, i w teyże samey dacie pod pieczęcią urzędową Ziemską tegoż powiatu stronię potrzebującej jest wydan.

Roku 1823 miesiąca january 22 dnia, po odwołaniu Sądów przed Aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziemskimi powiatu Sluckiego i przed całą powszechnością, przy odwołaniu się do uprzednio w Aktach Ziemskich Nowogrodz. uczynionego manifestu w imieniu JW. Teofili z Xiążąt Radziwiłów Baronowey Ferzonowey Jenerałowey woysk rossyjskich, naysołennieysze w poniższej treści czyni się oświadczenie: do JW. Ferzonowey Jenerałowey, nadesłaną została od niejakiegoś Faytela Jbsielowicza, kopia karty na okaziciela na rub. sr. 820 w r 1803 augusta 15 d. jakoby wydaney z podpisem teyże JW. Jenerałowey Ferzonowey, której i sposób pisania i niezgodność wyrazow gramatyki polskiej, a w końcu same imie i nazwisko JW. Jenerałowey Ferzonowey również odmiennie domieszczone, widocznie pokazuje, że izraelita jest twórcą tego dokumentu, przeto niżey podpisany oświadcza w imieniu teyże JW. Jenerałowey Ferzonowey, że nigdy żadney karty na okaziciela taż JW. Je-

nerałowa niewydawała, i że nikomu dłużną nie jest; żeby więc nikt takowej karty nienabywał o tym całą publiczność ostrzega, a razem że zatrzymującym takową kartę jako zprokurowaną właściwą koleją prawne kroki rozpocznie, i takowe oświadczenie trzykrotnie przez Gazetę Kuryera Litewskiego awizować będą zapowiadam. U tego oświadczenia podpis następujący. Takowe oświadczenie jako umocowany podpisuję. Felix Magnuszewski Ziemiński Subsellion Słuckich Adwokat.

Zgodziłem z protokołem potocznym. Ignacy Kuncewicz Regent Ziemiński Powiatu Słuckiego.

Roku 1825 mca stycznia 24, takowe oświadczenie do Redakcyi Kuryera Litewskiego przyjąć dozwala się. Piotr Mogilnicki Podsej.

O s w i a d c z e n i e.

Oświadczenie imieniem WW. JPP. Ignacego i Teresy z Reutow Byczkowskich Sęstwa Granicznych Ptu Wileńskiego, na WW. JPP. Tadeusza i Konstancję Rewińskich małżonków Sędziów byłych granicznych Wileńskich w rzeczy następującej: jeszcze w roku 1786 Starostwo Jankuńskie przez ś. p. Najjaśniejszego Stanisława Augusta Króla pol. oddane zostało na lat 50 W. Ignacemu Bobanowi, jak poświadcza autentyczny przywilej 1786 januاری 3 datowany a 1795 xbra 28 w Ziemiństwie Grodzieńskim za Rozkazem Rządu oblatowany, Starosta Boban wydzierżawszy takowe Starostwo Jankuńskie aż do roku 1805, w tymże roku february 24 czynioną, a 27 w Grodzie Wileńskim przyznaną cessa, następnie władanie lat swoich emfiteutycznych ustąpił zał., w roku 1806 xbra 1 dnia dokumentem datowanym a tegoż roku i mca 24 dnia w Grodzie Wileńskim przyznanym. Zalący się Byczkowski zrzekł się takowego Star. Jankuń. w zupełności na żonę swoją Teresę z Reutow Byczkowską, która w roku 1807 aprila 23 sporządzonym dokumentem, a 28 w Grodzie Wileńskim przyznanym, pozostałe lata wyżej wzmianczonego Starostwa dzierżenie, to jest lat jeszcze 17 ustąpiła obzał. Rewińskiemu pod warunkami następującymi to jest: „aby podatki wszelkie Monarsze akuratnie opłacał, granie Starostwa całości dostrzegał, i poddanym żadnych krzywd nieczynił.“ Obzał. Rewiński wspólnie z żoną swoją Konstancją Rewińską dzierżąc nieraz wspomniane starostwo i nieplacąc podatków należnych z takowego Starostwa, przez wszystkie lata swojej posesyi, bo jak poświadcza Ukaz z Izby Skarbowej Wileńskiej wydany w 1811 roku augusta 28 dnia, że już obzał. Rewińscy wówczas rubli sr. 680 kop. 3¼ winni byli podatków zaległych; nakoniec powiększywszy takowe remanenta opłat Monarszych aż do 4000 rubli sr., straciliście tę posesyę; która na skarb Monarszy zabrana została, i puszczona na licytacją, obzał. Rewińska tę possessyę Starostwa Jankuńskiego nanowo na imię swoje na lat 12, w roku 1819 zaliczyła, lecz kiedy obzał. Rewińscy po czas dzisiejszy, nieczynią żadnego starania w zaspokojeniu takowej należności Skarbowi Monarszemu, przez ich zawinionej; i gdy naostatek JW. Minister Skarbu ukazem swoim 1822 junij 3 chociaż uznał winnymi obzał. Rewińskich do opłaty Skarbowi zaległych remanentów, jako za ich possessyę zadelatowanych; jednak tymże ukazem, jeśliby nie stało Rewińskich funduszów, i Byczkowskich pociągnąć do odpowiedzi Skarbowi, przeto gdy ani wieloliczne prośby i rady zał., obzał. Rewińscy długu Monarszego nie uspakajacie, lecz ony jeszcze, przez doliczające się codzien pny powiększacie, a swój majątek staracie się różnymi sposobami na zgubę zał. utać i frymarczyć, i jak już słyhać i jest pewną wiadomością, że obzałowani Rewińscy bydło, zboże, siano, słomę i dalszy swój dobytek rozprzedaliście i rozprzedajecie, a dotąd żadnego grosza na remanent podatków przez siebie zawinionych, jeszcze niewnieśli-

ście do Exakcyi powiatowej, ani też płacić nie myślicie, w czem zał. delat. szukając własnego bezpieczeństwa, nim prawem czynić będą, w stosunek determinacyi praw urzędownie w aktach Ptu zapisują to oświadczenie, i iżby osoby mające u siebie fundusze wyrażonych WW. Rewińskich nie wydawały onymże, lub wiedzące o funduszach zał. ostrzegły, w Dodatku Kuryera Lit. opublikować determinujęm i w dowód tego podpisujemy się.

Ignacy Byczkowski Sędzia Gran. Wileński.
Teresa Byczkowska Sędz. Gran. Wileńska.
1825 roku miesiąca stycznia 24 dnia, przed Sądem Ziem. Ptu Wileń. stanawszy obecnie JP. Wincenty Nowicki Adwokat subsel. Wileńsk. niniejsze oświadczenie dla wpisania do protokołu podał. Przyjęliśmy, Michał Sawicki Prezydent Ziem. Wileń. Sędzia Joachim Czyż. Wileński Ziem. Sędzia Alojzy Jasiński. Regent Jan Zienkiewicz.

Zaświadczam że takowe oświadczenie jako w Akta wpisane do druku przez Redakcyę przyjęte być może. Sędzia Ziem. Wileń. Jan Pisanko.

3. Niżej piszący się dekretem Sądu Ziemskiego Nowogródzkiego wr. 1825 januاری 7 dnia akcesoryjnie ferowanym, wyznaczony nad funduszem Gaffowiczów pod satysfakcją wierzycieli oddanym administrator m ahonor, stosownie do brzmienia tegoż dekretu zawiadomić, iż dworek JPP. Tomasza już nieżyjącego męża i Katarzyny żony Gaffowiczów Sekretarzów w mieście Nowogródku na ulicy żydowskiej sytuowany, przeznaczony został za ciężące onera pod licytacją, która w trzech terminach to jest: 1szego, 15stego, i 23ciego dni marca roku idącego w mieście Nowogródku przed Sądem Ziemskim Nowogródzkim odbywać się będzie, a następnie po dokonaniu licytacji na kadencyi juniowej tegoż 1825 roku przed tymże Sądem ostateczna rozprawa między wierzycielami i debitorami nastąpi. Oczem iżby tak wierzyciele i pretensorowie do funduszu Gaffowiczów dopominek ścielący, jako też życzący nabydź dworek Gaffowiczowski, miały wiadomość niniejszą do Gazet Kuryera Litewskiego podają awizacją. Dat w Nowogródku 1825 roku miesiąca januاری 30 dnia. Stefan Pawłowicz Reg. Gran. Nowogr.

1825 miesiąca januاری 30 dnia. Takową awizacją wolno w Gazecie Kuryera Litewskiego umieścić. Nikodem Kiersnowski Pisarz Ziem. Ptu Nowogródz.

3. Sąd Podkomorsko-Exdywizorski w majątności Linkowcu w powiecie Upit., rozbiorem sprawy, między WW. Bobanami działowy, a z kredytorami Stanisława Bobana Sędz. konkursowy, trzudniący się, zawiadamia interessowane strony, że dnia 17 idącego miesiąca i roku dekret oczewisty ostateczny promulgować będzie. Dat w Linkowcu 1825 lutego 10 dnia. Regent Podkomorsko-Exdywizorskiego Sądu Jan Jasiński.

Wolno drukować, Podkomorzy Kowieńskiego Powiatu. Ludwik Zawisza.

2 Niżej podpisany ma honor donieść przeświatney i łaskawey. Publicznosci, że dnia 19 marca r. b. w Pawilonie na Bulwarze o godzinie 3ciej poobiedniej wygrywane będą w loteryi, o której w Kuryerze litewskim kilkakrotnie była wzmianka, dwie ze 4ch sztuk wyrabianych z kości słoniowej. A że z losów jeszcze około sto sztuk od wyprzedzży pozostulo, przeto uwiadamia amatorow, iż pomisnionych losów dostać jeszcze można u P. Olivero w Pawilonie i w domu P. Molinarego przy placu ratuszowym u niżej podpisanego.

Michał d' Adam.

KATALOG

Nasion znajdujących się do sprzedania, w ogrodzie P. Strumilly w Wilnie za Rudnicką bramą. Srebrem Kop.

Majeran	-	-	-	paczek	15
Ogurki hołderskie zielone	-	-	-	ditto	15
— — hołderskie białe	-	-	-	ditto	15
— — angielskie zielone ranne	-	-	-	ditto	15
— — — białe mleczne	-	-	-	ditto	15
— — gruntowe zielone	-	-	-	ditto	10
— — gruntowe białe	-	-	-	ditto	15
Melony wielkie w 8 gatunkach	-	-	-	ditto	20
— — kantalupy ranne	-	-	-	ditto	20
Kawony w różnych gatunkach	-	-	-	ditto	20
Salata inspektowa ranna	-	-	-	ditto	15
— — cukrowa	-	-	-	ditto	15
— — czerwona głowiasta	-	-	-	ditto	15
— — pstrokata z odmianą pensową	-	-	-	ditto	15
— — gruntowa głowiasta żółta	-	-	-	ditto	20
Salata hiszpańska utrzymująca się na gruncie w głowach największych i długo trwających	-	-	-	ditto	30
Endywia żółta kędzierzawa	-	-	-	ditto	15
Kalafior angielskie wielkie	-	-	-	lot	50
Kapusta biała głowiasta	-	-	-	ditto	10
— — czerwona głowiasta	-	-	-	ditto	10
— — włoska sałoyka	-	-	-	ditto	10
Brukiew amerykańska żółta	-	-	-	ditto	12
— — granatowa	-	-	-	ditto	10
Galarepa wiedeńska biała	-	-	-	ditto	15
— — granatowa	-	-	-	ditto	10
Jarmuz fryzowany, zielony	-	-	-	ditto	12
— — czerwony	-	-	-	ditto	12
— — pstrokaty z piękną odmianą kolorow-	-	-	-	ditto	20
Rzotkiew gruntowa biała	-	-	-	ditto	5
— — murzynka	-	-	-	ditto	5
Radysa okrągła biała	-	-	-	ditto	10
— — okrągła czerwona	-	-	-	ditto	10
— — okrągła murzynka	-	-	-	ditto	10
Rzotkiewka miesięczna podługowata biała	-	-	-	ditto	10
— — lliowa przezroczysta (transparent)	-	-	-	ditto	15
Cebula hiszpańska wielka biała	-	-	-	ditto	20
— — wielka czerwona	-	-	-	ditto	20
— — hołderska wielka żółta	-	-	-	ditto	20
Salery lipskie kłębiaste	-	-	-	ditto	15
Pory wielkie	-	-	-	ditto	15
Petruszka cukrowa funt r. 1½	-	-	-	ditto	6
Marchew pomarańczowa funt r. 1½	-	-	-	ditto	6
Buraki czerwone cwikłowe funt r. 1	-	-	-	ditto	5
Cykorya wielka funt r. 1½	-	-	-	ditto	6

Nasiona różnych kwiatów letnich i długo trwałych w paczkach gatunkow wyborowych 50

Takichże nasion paczków 25 - r. sr. 1½

W tymże ogrodzie oprócz nasion, znajdujących się do sprzedania, wszelkie rośliny treybhazowe, oranżeryjne i ogrodowe, oraz krzewy i rośliny długo trwałe gruntowe do ozdoby ogrodów angielskich, podług osobnego katalogu. Szczepy drzew owocowych, porzeczki hołderskie wielkie, agrest angielski wielki, maliny amerykańskie wielkie etc. etc. etc. Zwołujący nabydź zechcą adresować się do ogrodnika Ludwika Jacyny, mieszkającego w temże ogrodzie, który z akuratnością usłużyć każdemu jest obowiązany.

3. Od Litewsko Grodzieńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, że położone w tutejszej gubernii, w powiecie nowogródzkim w miasteczku Horodyszczu trzy dżewniane domy i krama należące do tamecznego mieszkańca żyda Wolla Wilbiszowicza, nanowo przeznaczone z publicznych targow na sprzedaż dla uzyskania okazanej na nim w różnych dostawkach skarbowej należności, do kupienia których domow i krama wzy-

wają się zyczący do targow na pierwsze dwa terminy 22 i 25 następującego miesiąca marca do nowogródzkiego mińskiego ratusza, a trzeci ostateczny do tego Rządu za trzy miesiące od dnia wydrukowania, które uczynione będzie później w Sanktpetersburskich albo moskiewskich gazetach. Dnia 30 stycznia 1823 roku.

Expedytor kolleski Sekretarz Krupowicz.

Sąd Exdywizorski.

3. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski za remissą Ziemskiego Upińskiego Sądu w roku 1822 7bra 28 dnia nastają, dla rozdzielenia funduszu W. Augustyna Bukowskiego Staros. Miednickiego między jego wierzycieli, do majątku Pomusza, w pieczęci Upićkim położonego, w komplecie zebrany, inwentaryczną spełnit, i wszelkie wstępy wyrokiem, co ostateczną rozprawę uprzedzać może, ułatwiwszy, ostateczną rozprawę, do dnia 1 marca 1823 odłożył, zachowanie się stosowne do remissy zastrzeżł, a między tym: że na niejawiących się w takowym Sądzie, amissya że zostanie zapisana, niniejszym ogłoszeniem obwieszcza. Dat 1822 8bra 16 Pomusze.

Wolno drukować Franciszek Łopaciński Sędzia Ziem. Up. t. Exdywizor. Regent Grod. Upit. i Exdywizorski Jan Skowzgard.

2. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. Dla niejawienia się na naznaczone terminy zyczących kupić murowany trzypiętrowy dom, w mieście Wilnie na Imbarach pod Nrēm 47 położony, Miłoszo vey Majorowej woysk polskich, z którego pobiera się dochodu rocznego 500 rubli sr., naznaczony na sprzedaż dla uzyskania skarbowey należności 2732 rubli sr. z półprocentami wynikley za utrzymywanie w administracyi przez tęż Miłoszo vey Rumszyskiego starostwa, przeznaczono nanowo terminy: 1szy 10, 2gi 14 kwietnia terażniejszego roku, a 3ci ostateczny za trzy miesiące od dnia wydrukowania, które uczynione będzie później w Sanktpetersburskich albo moskiewskich gazetach; a zatęm zyczący należęć do targow i kupić pomieniony dom; zechcą jawię się na nowo naznaczone terminy do tego Rządu. Dnia 15 lutego 1823.

Assesor Nowicki.

Sekretarz Wierzbicki.

2. Dom pod N. 787, na ulicy wileńskiej blisko Zielonego mostu sytuowany z browarem piwnym, gorzałctanym, spichrzem, susznią, słodownią i wszelkim naczyniem browarnym w skutek postanowienia opieki nieletnich Unbehaumow jest do zaarendowania w każdym czasie; ktoby sobie życzył wziąć browary takowe w arendowną tenutę niech się jawi dla układu do niżej piszącej się mieszkającą w tymże samym domu. Roku 1823 mca febr. 16 dnia. Henryetta Unbehaum.

2. Folwark od chat 21 z usiewem beczek 19 żyta, o 5 mil od Wilna jest do zaarendowania na lat 5, zyczący possessyi udać się zechce do JP. Czernickiego Regenta, mieszkającego w domu Heymana na Zarzeczcu pod N. 550.

Roku 1823 mca lutego 18 dnia takowe zawiadomienie Redakcyja może umieścić do gazet Kuryera Lit. poswiadczam. Michał Sawicki Prezydent Ziemi. Ptu Wileńskiego.

3. Roku 1823 mca febr. 10 dnia, służący mój jadąc po drodze pocztowej z Wilna do Kowna idący, znalazł parę pistoletow roboty sztokholmskiej, kto takowe zgubił niech zgłosi się do mnie, mieszkającego w powiecie Wileńskim, za Pohulanką, we dworku moim Berezina zwanym. Otto Anderson Tytul. Sowiet.

Obserwacje	Czas obserwacji	Wysokość Barom	Wys. Ther. Reau.	Wiatry.	Odmiana w powiet.
meteorologiczne.	dnia 20 godz. 6	27 osl. 1.9 lin.	+ 1, stopni	Poludniowy	Pochmurno
	dnia 21 — —	26 — 10.8 —	+ 1,5 — —	Poludniowy	Pochmurno